

ÅKARNA

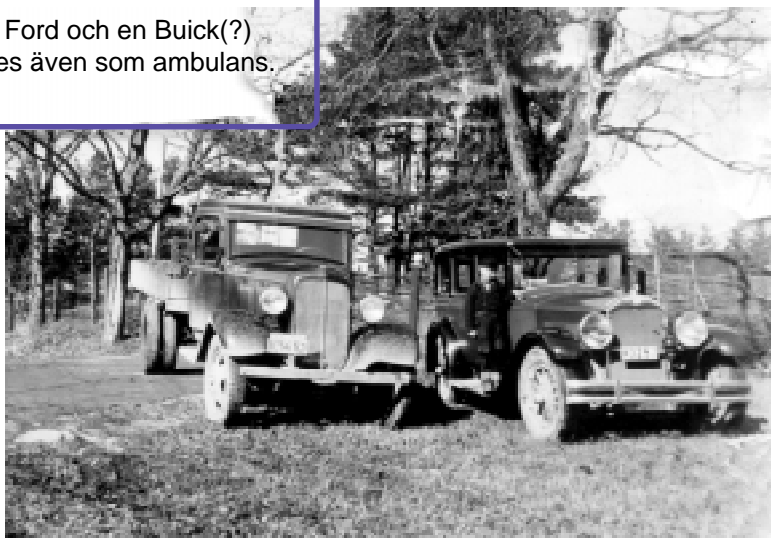
Karlholm och Ebbe Pettersson

Ebbe började som chaufför hos Karlholm och köpte hans lastbil med trafikrättigheter 1942. Han var alltid först med alla nyheter som här på bilden med boggie. Och han var störst och lastade mest. En gång körde han stolpar och skulle upp för Svingen vid Hagalund. Kröken där var kraftigare då än nu. Då lättade framhjulen från vägen och det höll på att braka in i skogen. Ebbe fick gå

och hämta sten och lägga på främre kofångaren för att få ned hjulen på vägen i gen.

Ebbe flyttade till Norrsjö och senare Nygård. Därefter arrenderade han Hermanstorp invid Västervik av Wirenfalt på Nygård, som då hette Gustav Johansson och hade lastbilsåkeri i Ankarsrum.

Ebbe Pettersson, traktens tuffing, med sin bil, en Volvo (ovan).
Karlholms trafikbilar 1935, en Ford och en Buick(?) (nedan). Personbilen användes även som ambulans.
Åke Karlholm på fotsteget.

Ett av socknens första körkort hade Sigurd Cornell

Rosén

Det är rättigheterna från Karlholms Åkeri som Ebbe och senare Rosén i Björnsholm övertog.

Arvid Andersson

En gång hade Victor Kornell på Råberga ropat in en lastbil på auktion. "Den här har jag tänkt mig att du skall köra" sa han till Arvid. Men Kornell hade inte jobb för en hel lastbil som tog 2-3 ton så efter en tid sa han till Arvid "Du får ta över, bara jag får mina transporter gjorda". Så gick det till när Arvid blev åkare. Då bodde han i Lillstugan på Nilssongården i Trostad. Småningom köpte han bilen av Kornell för 500:-, det var 1927 och

Andra lastbilen blev en Cheverolet

mycket pengar då. Ett lass grus som transportrades från Vinäs till Ed fick man 2:- per lass för. På registreringsskylten stod det H 2542 och trafiktillståndet hade nummer H99. Den tog 500 kg och mest var det spannmål som kördes till Gamleby. Det första garaget byggdes 1928 på Nilsson-gården i Trostad. Det var avsett för endast en bil och finns kvar ännu i dag mellan Wingerstads nya loge och boningshusen. Arvids första personbil var en T-ford 1925. Arvid tog personbilen och Erik Karlsson lastbilen. Så utökade Arvid rörelsen. Det blev småningom

T-ford omkring 1922. Vid ratten Erik Karlsson i Trostad, bror till Rut.

fem bilar med en Bedford för mjölktransporter. Den var det enklare med eftersom transport av jordbruksprodukter fick ske utan trafiktillstånd. Så kom en röd Volvo, en av de första med boggie, för hade den ena åkarn boggie så skulle ju den andra ha. Taxin var på den tiden en Chrysler men den sista blev en Dodge Kings Way av 1957 års modell som köptes 1958. Då blev det krångligt med tillstånd så den kom aldrig i trafik. Den var Arvids stolthet. Han polerade och körde den in i

det sista. När Arvid dog 19xx tog sonen Bo-Inge i Björnsholm över och Dodgen är nu en fin veteran, bara 14.000 mil har det gått.

En av personbilarna med trafiktillstånd köptes av Silverduk som byggde sitt åkeri bredvid föreläsningssalen. De höll så fint i sin nyanlagda trädgård så att folk hellre åkte den vägen än den nya stora förbi Norrsjö.

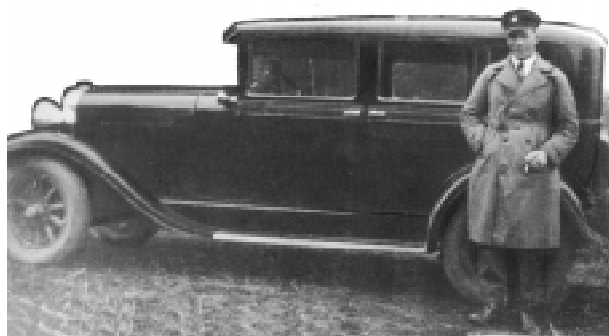
Karl-Erik Larsson, sonson till Amanda, var med och åkte. Amanda hade sytt en fin sjömanskostym till Karl-Erik, små pojkar skulle ha sjömanskostym. Men en ko på Hasselby kunde inte hålla sig så kostymen måste tvättas. Sedan fick Karl-Erik sitta i knät på Arvid och köra. Men ratten var av hårdgummi och färgade av sig så det behövdes snabbt en ny tvätt av kostymen.

Arvid körde på 1930-talet mjölk. Hans område var mot Tingstad, Åkerholm och Bjursund. Kvart i sex varje morgon bar det i väg och Arne Karlsson på Trostad var med.

För att förstå åkarnas situation på den här tiden måste man tänka på att landsbyggden bestod av åkrar och ängar som var inhägnade. Vägar var ett intrång och därför fanns det gott om grindar. På det viset växte vägnätet långsamt fram. Så här lyder Arvid Anderssons trafiktillstånd från 1933: *Högsta tillåtna hastighet inom stads och annat samhälles tätbebyggda delar 25 km i timmen och annorstädes 30 km där ej för särskilt fall å viss vägsträcka lägre hastighet föreskrivits.*

Tillståndet gällde inte överallt utan bara på särskilt angivna vägar. Hastigheten ökade till 40 resp 50 Km/tim år 1938.

Arbetstiden var också reglerad till högst 12 timmar mot 11 timmar år 1994. Den första bilen med boggie var en International år 1935. Den hade registreringsnummer H2287 och vägde 1.300 kg.

Arvid hade både lastbilar och personbilar.

Arvid Andersson bodde först i Nilssongården. Så gifte han sig med Rut från Trostad och flyttade till Kornellhuset i Råberga. År 1934 byggde han huset på gårdet närmare Björnsholm. Det var just när nya Loftavägen blev färdig - den som gick som

ån i serpentiner. Ofta satt Arvid och Bo-Inge på verandan på söndagarna och tittade på stockholmsbilarna som skulle till Loftahammar. Det var inte alla som lyckades ta kurvan vid Nilssongården och särskilt en del motorcyklister gick det illa för.

Bilskrot

Brangefjord köpte dansbanan i Harg och bygde om den till bilskrot och reservdelslager. Bo-Inge Andersson tog över och år 1998 förvärvade Niclas Johansson anläggningen.

Severin Svensson

Ågren köpte år 1934 en Chevrolet lastbil. Severin Svensson var chaufför åt Ågren och övertog så småningom bilen. Då Bodde Severin i övre huset i Harg.